

SOPRONI UJSÁG

(az „Oedenburger Zeitung“ politikai napilap magyar része.)

Előfizetési feltételek:

A „Soproni Ujság“, az „Oedenburger Zeitung“ ábrítását képezvén külön nem adatik el sem egyes példányokban, sem előfizetésben.
Előfizetési ára a teljes lapnak negyedévenként: helyben 5 korona, vidékre 6 korona 25 fillér. Egy példány ára 6 fillér.

Kiadóhivatal és szerkesztőség:

Romwalter Alfrédnél, várkerület 121. szám.

Távbeszélő 23. szám.

Hirdetések díjtétel szerint,

mely kívánatra mindenkinek díjmentesen megküldetik.
Hirdetési megrendelések, előfizetési és hirdetési díjak a kiadóhivatalba küldendőek.
Mindennemű fizetés teljesítési helye Sopron.

Mindenszentek napján.

Sopron, október 31.

Ma ünnepelték világszerte azt a történelmi nagy napot, a melyen Luther Márton szembe szállva azokkal a százados előítéletekkel, a melyek lenyűgözve tartották a szabad szárnyalásra teremtett emberi szellemet, kimondotta, hogy a lelkekre diktált auctoritás nyüge alól fel kell szabadítani az emberi ésszt, a mely előtt üres hókuszpókuszokkal nem szabad elzárni a kutatás jogát.

És holnap is ünnepet ülnék; a katólika egyház ünnepléi szentjeit példát adóan ama kegyelet és hálás érzülettel, a melylyel századok ködén keresztül is tisztelték azokat, a kik az egyház körül érdemeket szereztek maguknak.

Soha nem öltött még különösebben eszünkbe e két nap jelentősége, mint ma, mikor az egyház és az elhatározás szabadsága csak nem régebben vívtak egy a mással küzdelmes harcokat. A győző ismét a szabadságra törő emberi szellem volt és kivívta a maga diadalát, érintetlenül hagyja mindazon kereteket, a melyeken belül van kijelölve uralma az egyháznak.

Ime a századok tanúsága.

Az emberi szellem csak a maga jogát kívánta mindenkor biztosítani. A munkálkodó emberi értelem, a mely kutatva járja át mindazt, a mit feltárnia sikerült a földön, csak a szabad rendelkezést kívánja lefoglalni magának. — a hit világába nem tör belé, azt átadja az egyháznak. A kutatási éssz, a mely átjárja nyugtalan természetével a föld felszínét, keresve tovább a mélyben rejlő titkokat is, nem nyugodott meg azzal, a mit közvetlen környezete mutatott, hanem feltört a magasba és járhatóvá óhajta tenni a levegőt is. — nem kér magának semmi mást, csak a meggyőződés szabadságát.

Óh, ne féljenek a hit őrei: sem az állam, sem senki más, nem avatkozik az ő dolgaikba.

De az ő jogkörük tiszteletben tartása mellett, meg kellett követelni az állammal is, a kutató éssznek is azt, hogy a hit őrei tisztelettel viseltessenek az ő jogköreik iránt és az a megye, a mely a kettőt egymástól elválasztja, legyen olyan határozott, mint a milyen határozottan különbözött az a két ünnep, a melyet ma ülték és a melyet majd holnap ülnék a keresztény egyházakban.

Ennek a határvonalnak tisztán tartásáért folyt hazánkban is évekig a harc, és ámbátor a néppártiságukat restelkedők azt hirdetik, hogy az a nagy dózis liberalizmus, a melyet pártunk adott a nemzetnek, egyszerre nagyon sok volt, mi jól tudjuk, hogy ezt a nagy dózist be kellett vennie a nemzetnek, hogy kigyógyuljon abból a szellemi betegségből, a melybe beletaszították idők-ideje óta azok, a kik a

vallás terén nem becsülték azt a jogkört, a mely az egyes felekezetek között, meg ezeken túl az állam mesgyéjén húzódik.

Meit az, a mit a magukat nyíltan néppártiaknak vallók hirdetnek, hogy a liberálisok a vallás, avagy pláne a papok ellen törnek, az olyan mesebeszéd, a mit a falusi vén asszonyoknak is csak tizedrésze hisz el. Soha és sehol olyan jól művelt talaja nem volt a vallásos érzetnek, mind ott, a hol a liberalizmus védte elbutulástól a kulturát. Az a szív, a melynek földjét a műveletlenség szántotta fel és a melybe a korlátoltság hintette el magvait, teremhet itt-ott áldozatra kész hajlandóságot az egyház számára, de igazán fogékony érzelmeiket a vallás magasztos szépsége és fősőséges ideái iránt nem szülnék soha.

És a papok?! . . . Oh, nem a liberálisok veszélyeztetik anyagi és erkölcsi javadalmait, hanem azok, a kikkel válogatás nélkül szövetkezve — most a czél szentesíti az eszközöket — féktelen haraggal és hoszut libegő kébellel kiáltanak feszítst meg-et mindenre, a minek éltető eleme a liberalizmus.

Majd csak ezután, egy rövidke időn belül folytatott fegyverbarátkozás után Zichy Nándorékkal fogják belátni a jó magyar papok, a kik a néppártinak minden örült stiklijét szent igazságként tanítják, hogy nem-e a liberálisok azok, a kikre legtöbb bizalommal támaszkodhatunk.

Nem utalok most arra, hogy a kongrua, a mely egyedül lesz hivatva megadni azt, hogy ne legyen éhező káplánja is a kath. egyháznak, java részben attól függ, hogy miként sietnek annak megcsinálására a liberálisok. De utalok arra, hogy azoknak a grófoknak és azoknak a báróknak, a kik beleszoktak a dus fölöslegbe, a kényelembe, a jólétbe és most kezét fognak a papok al csak azért, hogy általuk szedessék ki számukra a parázsból a sült gesztenyét. — majd idegenül fordulnak el tőlük, a mikor eljön az idő az őszinte támogatásra. Mert mit tudják azok a nagy urak, hogy mi a szükség és mi a nyomor? A mindennapi kenyér gondját csak a regényekből olvasták, ha olvasták; az a könnyű, az a jajszó, a mely szorongatott kebelből fakadt, az nekik ismeretlen és megérthetetlen látomány.

És majd ha évek múltán, ugy fordulhat, a tisztelendő néppárti atyák, barátságosan kérő szóval bekopogtatnak a fnyes termék ajtain; az a nagy ur, a ki ott borsos és arany között duskál, az nem fogja megérteni az esdeklő nyomor szavát. Majd akkor örömmel fordulnak a néppárti tisztelendő urak segítségért a szabadelvűekhez, a kiknek műveltsége, tudása és embert becsülő, rokonszenves nyíltsága lesz az egyedüli orvossága a megcsalatott lelkeknek. Persze a liberális párt majd csak ugy nyithatja ki mentő karjait, ha lesz még mit menteni a régi otthonon.

De félé — és ez a néppárt eszevesztett mozgolódásainak leginkább aggodalmat keltő borzadálya — hogy mire elkerül az idő, hogy biztosítani kell a magyar papság javadalmait, alig lesz valami, a mit biztosítani lehet, mert akkorára szerte hordták azt azok, a kiknek üzlet a néppárt, csunya, piszkos üzlet, mert hívó lelkeket fertőztet meg és szent céloknak szolgáló javadalmakat szór el — talán — szavazók itatására! . . .

Vajha mindennek lelkét áthatná az a szellem, a mely ma századokkal ezelőtt a weimari székesegyház kapuját járó elátkozott papnak nagy gondolatait áthatotta! És vajha megszállaná mindazok szívét a szent odaadás vallás és haza iránt, a kik holnap a Szentek emlékét fogják ünnepelni. —I.

Politikai hírek.

Sopron, október 30.

A francia válság. Kilencz hónapi kormányzás után a Ribot kormány is elment ugyanazon az uton, a melyen annyi elődje távozott a harmadik köztársaság 25 évi fennállása óta. Kilencz hónap a francia kabinet életében tiszteségesen hosszú idő és csak külső okok magyarázhatják meg, hogy Ribot ily sokáig volt képes magát a kormány élén megtartani. Ribot bukása nem lep meg senkit, valamint az sem lepett volna meg, ha még tovább is a helyén marad; hiszen az orosz szövetségnek ő sem hízeltet kevésbé, mint akármilyen más miniszter tehetne volna. A francia-orosz szövetség létezését ő tudatta először az örömeiben upjongó francia parlamenttel és Tananarivát az ő kormánya idejében foglalták el a francziák; mindez pedig elég indok lehetett volna arra, hogy ne buktassák meg ilyen kevéssé gyöngéd módon, huszonnégy órával egy bizalmi szavazat után. De hát a francia képviselőház változást óhajtott és ennek a szeszélynek esett áldozatul a Ribot kormány. Az orosz szövetségnek ismét van némi oka elmélkedni a fölött, hogy Franciaországban nem mélyebb politikai okok, hanem párttekintetek, egyéni szeszélyek, legellentétebb elemek ad hoc koalíciói döntenek a kormányok sorsa fölött és csodaszámba megy az oly kormány, a mely a külpolitika terén az orosz szövetség buzgó előmozdítója volt és tagadhatlanul többrendbeli külső sikert muta:hatott föl s egyszerre csak eibukik, a nélkül, hogy valakinek seitelme volna, ki és mi következik utána; mert a parlamenti koalíció, a melynek áldozatul esett, csak buktatni képes, de kormányt alkotni és fönntartani nem.

A bolgár osztrák-magyar ügyvivő távozás. Burián osztrák-magyar ügyvivőt, a ki ma Szófiát elhagyja, Ferdinánd fejedelem tegnapi csaknem két órán át tartó bucsukihallgatáson fogadta. A fejedelem Buriánnak a Sándor-rend nagykeresztjét adományozta. A bucsuzó diplomata tiszteletére este a palotában diszebed volt, a melyen a fejedelmen és neje'n kívül Klementina herezegő, Sztoliov miniszterelnök, a külügy-miniszter, a hadügyminiszter, az osztrák-magyar ügyvivőség tagjai, Stanciov bécsi bolgár ügyvivő s a katonai ez udvari kíséret is jelen volt.

Kiegyezésünk Ausztriával.

A nemsokára kezdetét veendő hivatalos kiegyezési tárgyalásokat a két állam érdekeltjeinek nagyarányu mozgalmá előzi meg.

Ausztriában és Magyarországon egyaránt megmozdultak azon körök, amelyeknek érdekei a kiegyezés megújításánál első sorban veendő ügyembe és egymásután nyilatkoznak meg azok, akiknek szava tekintély gyanánt esik latba. Sajnos azonban, Magyarország részéről egyelőre még nem tapasztalható a készülődésnek azon vehemens és mondhatni áradatszerű megindulása, mint Ausztriában.

A míg nálunk az egyes felkért testületek és kamarák még csak az előkészítő munkálatoknál tartanak, addig odaát már kifejezésre is juttatták az érdekeltek, figyelembe veendő indítványait és kéréseit, ezzel ugyszólván irányt adva a magyar részről esetleg felmerülő védelemnek.

Ép ezért nem lehet eléggé hangsúlyozni annak fontosságát, hogy a figyelembe veendő kívánásokat az érdekeltek köröknek minél előbb és minél hevesebben kellene hangsúlyozni. Csak agresszív magatartás irányíthatja és befolyásolhatja a közvéleményt.

Badeni gróf osztrák miniszterelnök és Bilinski pénzügyminiszter a héten Budapestre érkezett. A két miniszter a magyar minisztereket meglátogatta, amely alkalommal ugy a gazdasági kiegyezés, mint a bankszabadság megújításának kérdése került szóba. Nagyon természetes, hogy a kérdés csak általános szempontokból tárgyalatott s kötelező megállapodások nem hoztak. Bilinski pénzügyminiszter — mint értesülünk — a jövő hó elején ismét Budapestre jön a meritórius tárgyalások felvétele céljából.

A magyar kormány kebelében fennálló követelményekről hivatalos jelentés még nincs, egy bécsi lap — a „N. Wiener Tagblatt” — azonban a kormány körében felmerült eddigi kívánalmakról a következő, hivatalosan még nem czáfolt fejtegetéseket közli.

Magyarország azt követeli, hogy a pálinkaadonál annak idején behozott újítás, a mely szerint az adó azon ország területén hajtatik be, a melyen a fogyasztási adó történt, minden fogyasztási adónemre kiterjesztessék. Különösen fontos ez a cukorfogyasztási adóra nézve. Ha a magyar cukorgyárak mai fellettségük mellett ki is elégíthetnek a magyarországi fogyasztás szükségletét, ez a valóságban nem történik meg, mert termelésük egy harmada a külföldre vándorol és a belöldön Ausztria részéről pótoltatik. Ezen, körülbelül 20,000 métermázsára rugó mennyiség adója azonban nem a magyar, hanem az osztrák kincstárnak válik javára, a mely azt a termelés helyén magának behajtja és így körülbelül ugy két millió frt jövedelemre tesz szert, amely az adók természeténél fogva Magyarországot, mint a fogyasztás székhelyét illette volna meg.

E követelést magyar részről már a mult tárgyalásoknál is érvényesítették, a nélkül azonban, hogy eredményt értek volna el. — Ugyanezen követelést fogja a magyar kormány ez alkalommal a sörre és petróleumra nézve is megtenni, a melyek azonban már nem oly nagy jelentőségűek, mint a szesz és cukoradók. — A második fontos követelménye a magyar kormánynak a bankkiegyezést is érinti, amennyiben az osztrák kormánytól az ismeretes 80 millió frtos bankadósság visszafizetését kívánja. Nagyon természetes, hogy a jegybank ezen követelményre nézve a magyar kormány fogja támogatni, annyival is inkább, mert hisz nyolczvan millió frt reá nézve óriási előnyt képez.

Az is világos azonban, hogy a magyar kormánybank a bizonyos ellenszolgáltatmánya nélkül e követelést aligha fogja érvényesíteni. — Egy jelentektelenebb, bárha lokális szempontból fontos körülmény lesz a tyrolai gabonafel-
pénz el-

törlése is. A tyrolai tartomány ugyanis felpenzt szedett a területen átvonuló magyar gabona után, amely révén évenként 400,000 forint bevételre tett szert.

Minthogy azonban a közös vámszövetség elvével a külön vámszedés joga meg nem fér, a magyar kormány a dunántúli kereskedők érdekeit mélyen sértő intézkedés ellen ez alkalommal szintén fel fog szólni. — A negyedik csoportját képezi a felállítandó követelményeknek a vasuti díjszabások kérdése, a mely az Ausztrián átvonuló magyar kivitelre nézve ugyszólván életkérdést képez.

A város hivatalos közleményei.

1279. sz. Arlejtési hirdetmény.

Sopron sz. kir. város törvényhatósági biz. 7676/214. kgy. sz. határozata alapján ezennel közhírré tétetik, hogy az új városházán szükséges **butorok** szállításának biztosítása tárgyában **1895. évi nov. hó 8-án d. e. 10 órakor** a városi mérnöki hivatalban nyilvános írásbeli árlejtés fog tartatni, melyre a pályázni szándékozók következő feltételek megtartása mellett meghívatnak.

1. Ajánlattevő köteles ajánlatában világosan felemlíteni, hogy a költségvetést, feltételeket, mintákat és rajzokat ismeri és hogy ezeknek megfelelően fogja a butorokat szállítani.

2. A költségvetés, feltételek, rajzok a városi mérnöki hivatalban a délelőtti hivatalos órákban megtekinthetők, a hol netán szükséges felvilágosítások is nyerhetők.

3. Az ajánlatok az egész szállításra vagy a butorzat egyes nemre is vonatkozhatnak, mindenkor köteles azonban ajánlattevő az árengedést százalékokban s pedig számokkal és betűkkel kitenni.

4. A költségvetési összegeknek megfelelő 5%-os bántépénz vagy készpénzben vagy óvadékképes értékpapirokban a városi hazipénztárban letétbe helyezendő, s az erről szóló nyugtatvány az ajánlatához melléklendő.

5. A kellőképpen bélyegzett, lepecsételt és a következő czimmel: Ajánlat Sopron szab. kir. város városháza számára szükséges butorzat szállítása iránt" ellátott ajánlatok legkésőbb a fent megjelölt időre az iktató hivatalban benyújtandók, mert későbbben érkező ajánlatok figyelembe nem fognak vétetni.

6. Az ajánlat az ajánlattevőre azonnal, a városra nézve csak a tek. városházépítési bizottság jóváhagyása után jogkötelező.

7. A városház-építéshatóság fenntartja magának azt a jogot, hogy az ajánlatok közt, tekintet nélkül a tett engedményekre szabadon választhasson, esetleg, hogy új pályázatot hirdessen.

Sopron, 1895. évi október hó 27-én.

Gebhardt József, s. k.

polgármester.

a városház-építéshatóság elnöke.

Napi hírek.

Sopron, október 31.

Lapunk legközelebbi száma a közbeeső ünnep miatt f. hó 2-án, szombat este fog megjelenni.

— **A néppárt Sopronmegyében.** Az Oed. Zeitung egyik előkelő külmunkatársa érdekes levelet küld lapjának, a melyet kivonatolva mi is közreadunk. A jeles tollú tudósító, a ki Sopron vármegye szerényszámu liberálisai között egyike azoknak, a kik nem rejtegetik a világ előtt liberális hitvallásukat, a következőket írja: Napról-napra tapasztalni, hogy vármegyénkben a fanatikus heczekplánok által felbujtogatott nép nem akar alkalmazkodni az új rendhez. Igen sok községben, — a neveik már részben közre kerültek — törvénybontó kezek vagy leszagatták, vagy bemoeskolták az anyakönyvvezető hirdető-tábláit;

a jeles községek között Csepreg, Zsira, Felső-László, Kóhalom, Beő-Sárkány, Hidégség, Nagy-Czenk, Vittnyéd járnak legelő.

Vannak községek, a melyek a törvény rendelkezései ellen tüntetve, a fölött torzsalkodnak, hogy fizetett jegyzők vannak az állami anyakönyvek vezetésével megbízva. A községi képviseltek ennelfogva a felsőbb hatósággal állanak szembe, sőt meg akarják tagadni a szükséges engedelmességet is és mi itt kúnn a községben várva várjuk, hogy az alispáni hivatal minden tőle telhető erélyes eszközzel oda hasson, hogy a félrevezetett nép visszatérjen a rend útjára.

A kismartoni járásban a papok azzal akartak a kormánynak kellemetlenséget szerezni, hogy a mezőgazdasági statisztikai adatok gyűjtésénél elvállalt közreműködésükről az utolsó pillanatban lemondottak. A mezőgazdasági statisztikai adatokat november hó elején kell összegyűjteni és a miniszternek betérjeszteni. Az összeírásal megbízott és azt elvállalt papok nem csak ezt tudták jól, de azt is, hogy a községben kevés olyan ember akad, a ki helyettük a munkát elvégezhesse. Azért hát az utolsó napokra halasztották a lemondást. Hadd érezze a liberális kormány, a törvényei által megbántottak ellennyomását.

A reverendába öltözött heczkemesterek, ugy látszik, minden áron boszut akarnak állani a liberálisokon? Ez lesz a gyomor bosszúja! Bizony-bizony szomorú dolgok vannak a vármegyében.

— **A rendőr-fokapitány balesete.** Tegnap már írtunk arról a sajnálatos balesetről, a mi Glózer József rendőr-fokapitányt érte. A mint már jeleztük, a rendőr-fokapitány állapota aggodalomra éppen nem ad okot, s könnyü zuzódásai annyira behegedtek, hogy a napokban ismét bejárhat már a hivatalába.

— **A kaszinó hazi estélye.** Mint a szőlő házgazdához illik is, a kaszinó nem esapott nagy reklámot a tegnapi multságának. A vigalmi bizottság, a mikor az überezherek kezdtek már nagyon hüvösek lenni, s a kaszinóban az öreg urak nagyon fészegettek a közsén drágulását, suttymban szépen összeütötte a programot, a meghívókat egyik reggelen beadta az ajtóinkon a levélhordó, s a kaszinó kedélyes multságainak hű közönsége erre a hívásra tegnap meg is jelent a nagy terem terített asztalai mellett. Itt-ott a mosolygó arczok közt egy-egy ismeretlen, hamis, szöke fejecske is feltűnt, a bakfis, akinek ez az első multságja. S a katonabanda trombitáinak recsegésébe, a koncert alatt, félénken tik-takolt egy-egy bátortalan szivecske is.

Hát a félénkségre, arra bizony tegnap a lánysergeknek volt is kicsinyke oka. Képzeljék csak a kaszinó nagyhírű multságán, a szezon rendes improptujén nagyon csekély számmal volt a fiatal ember. Talán mégis jó lett volna, valamivel több port felverni?

Sőt, a soproni bálók keresett tánczosai, a katonatisztek se mutattak valami nagy animót. Uniformis sok volt, de csak nagyon kevesen léptek át közülük a kisterem közbét, a hol vigan keringöztek a párok.

Akik azonban betévedtek oda, azok megéreztek az a csapongó vidámságot, azt a háziás, feszélytelen könnyedséget, aminek emléke még a farsang lazában is sokszor meg-megdobogtatja a sziveket. Hiába! a kaszinó háziestélyein lehet igazán mulatni!

Az estélyen ott láttuk a város intelligenciájának színe-javát, akik leikesen tapsoltak a Zistler karmester személyes vezetése alatt muzsikáló katonazenekarnak. A tánczosnók közül csak a lányokat jegyezte föl tudósítónk, azokat is hebehurgyán. Az ő fejére szálljon a névsorból kifelejtettek szemrehányása. Tudósítónk feljegyezte Borsiczky Hermina, Havas nővérek, Hartmann Dóra, Hegedűs, Gorsic Elvira, Imre nővérek, Carstanjen Elza, König

nővérek (Szt. Gotthárd), Nagy Paula, Poszvék Luiza, Negro Ella, Panuska Paula, Reichenhaller Valéria, Ritter Paula, Rusz Matild, Sehöll Emma és Luiza, Zaluszky kisasszonyok neveit. Ismételjük azonban, semmi felelősséget nem vállalunk azért, ha a névsorunk nem lesz teljes.

A mulatság után, a mely fél 4 óráig eltartott, a kaszinó-kávéházban gyűltek össze a táncosnők és a táncosok. Pirkadó hajnal volt már, amikor a szakadó esőben az utolsó kocsis elrohogott a kaszinó előtt.

— **A városi tanács** rendes ülését a holnapi ünnep miatt szombaton délelőtt fogja megtartani.

— **A katonák esküje.** Az ez évben be-
rukkolt újonczok ünnepélyes fölesketése — mint már több ízben említettük — holnap lesz. A kedvezőtlen idő miatt a tábori mise valószínűleg elmarad, s e helyett a Domonkosok templomában fog az egyházi szertartás nagy fényvel végbemenni. Beszédet a katonákhoz Zsigmond tábori lelkész tart.

— **A városi tisztviselői főügyésze** állására esőben, de emyedetlenül folyik a hangulatesinálás. A legnagyobb pártja a jelöltek közül kétségkívül Kund Frigyesnek van, de Lágler Alfréd dr. és Boór Jenő dr. oldala mellé is jelentékeny számmal állottak a városi képviselők. Mindenestre erős küzdelemre számíthatni a közel napokban tartandó városi közgyűlésen, a hol megválasztják majd Gebhardt József utódját.

— **Difteritisz a városban.** Ez a sápadt arcú, irtózatos rém, a mely könyörtelenül ragadja torkon a gyermekeinket, ismét fellépett a városban. Itt-ott is feltűnik az ajtókon a piros cédula, a mely mutatja, hogy ott belül rettenetes küzdelmet vív a halállal az alig kifakadt élet, s siró aggodalomban hajtja le a fejét a szülői szeretet. Az elővigyázatossági szabályokat megtették már. Ma több difteritiszes beteget a Behring-féle gyógyszerrel is befecskendeztek. Talán ez bir esodát gyakorolni. erőt a vészen, diadalt a pusztuláson!

— **A „Férfidalkőr” kapuvári hangversenyére** — mint bennünket értesítenek — a dalosok s a közönség a vasárnap d. u. 2 órakor induló vonattal utazik le.

— **Mennyi osztálysorsjegy fogyott el Sopronban?** Bizony mi nálunk is sokan vannak, akik keresve keresik a szerencsét, a mely önmagától nem akar feléjük közeledni. Az osztálysorsjegyek eladásánál bizonyosodott ez újra be. Valaki, akinek szenvedélye a statisztika, kiszámította, hogy Sopronban rövid néhány hét alatt 18.000 forintért vásároltak osztálysorsjátékot, melyből alig térült meg körülbelül 1700 forint, a mit nyere-ményképpen összesen visszafizettek.

— **A magyar kerékpáros szövetség** első rendes tanácsülése vasárnap volt Budapesten, a „Nemzeti Lovarda” tanácstermében. Az érdekes ülésre eljöttek az ország legelőkelőbb kerékpár egyesületének képviselői. A soproni „Hungaria” byeziklé-egyesületet Fuhrmann Gyula elnök képviselte. A kerékpáros szövetség 11 órán át tartó vita után elhatározta, hogy ezentul is tiszteletdíjakat tűzzenek ki a byezikléversenyek nyerteseinek; a másik párt pénz-díjakat javasolt. A késő esti órákban ejtették meg az új tisztikar választását. A magyar kerékpáros szövetség elnökévé egyhangulag dr. Bárdossy Jenő miniszteri osztálytanácsost választották meg. Az elnöki tagok közé Fuhrmann Gyulát is megválasztották.

— **Erosen tanítgatják** a regrutákat az abrikotlók. Egy-egy szakaszt délutánként kivisznek a város végére és ott járnak nagy kényesen a fiúk. Már ide s tova egy hónapja, hogy menázsít esznek, hát tanultak is valamit. Egy némelyik meg-hibbant inakkal jár még ugyan, mikor a mindenható káplár nem vet rá ügyet, de hogyha feleje fordul a haragos tekintete, ugyancsak kihuzza magát. Már beletörődtek a sorsukba, s csak mint valami

szép álomra gondolnak még vissza a multra. És túrve esendesen tovább tanulják a fövetést és tovább lépegetve nagy kényesen a kommandóra: egy, kettő; egy kettő.

— **Megfagyott ember.** A télies, hideg időjárásnak Csepreg mellett már áldozata is akadt. Mint levelezünk írja, tegnapelőtt a horvát-zsidány-köszegi út mentén meghalva találtak egy tisztességesen öltözött parasztembert. Zsebében Szekszár György perenyei lakosnévűre címzett levelet találtak. Ez a levél tán nyomra vezet a vizsgálatot, a mely eddig nem tudta megállapítani a holttest kilétét. Az orvosok megejtették a bonczolást, s kiderítették, hogy a szerencsétlen ember ittasan került az országútra, a hol elaludt s a tegnapelőtt éjjel hullott hideg esőtől átázva reggelre megfagyott.

— **Tilos külföldön szerencsét próbálni.** Sopron város törvényhatóságához, ma a következő rendelet érkezett: „Azon eset alkalmából, hogy Romániában az ottani u. n. Kulturliga céljára sorsjáték rendeztetett, melynek sorsjegyeit ezen liga tagjai terjesztik s lehetséges, hogy ezt Magyarország területén is megkísérlik, figyelmeztetni kívánom a törvényhatóságot az 1885. évi decz. 30-án 4519. sz. a. kibocsájtott itteni körendeletre, mely szerint tiltva van bár kinek is külföldi sorsjátékokban betétek által részt venni, vagy azoknak betéti, vagy részletjegyeit árulni, megvenni, eladni, valamint ily sorsjegyek eladása iránt hirdapokba hirdetményt iktatni. Felhívom tehát a törvényhatóságot, hogy intézkedjék, miszerint ezen tilalom megtartása hatósága területén ellenőriztessék, esetleg az ellene vétők az illetékes bíróságnak feljelentendők”.

— **Eltűnt örült.** Titokzatos esetről ad hirt sopron-szili levelezünk. Vincze Anna tótkeresztúri özvegy tébolyodott fia pár nap óta nyomtalanul eltűnt. A szerencsétlen egy a falin átutazó uri leányba habarodott bele, s pár nap óta folyton annak a képe volt előtte. Lehet, hogy ez a körülmény összefüggésben van a szökéssel. A hatóságok körözik.

— **Nemet lap Wanda Gusztávról.** Tudvalevőleg Komjáthy snájdig karmestere Németországba, Berlinbe utazott el a társulattól, hol az Alexander Theaternek dirigál. Első debütjét tegnapelőtt tartotta meg s ez alkalmából a „Berliner Tagblatt” igen elismerőleg nyilatkozott, azt írván, hogy az Alexander Theaternek két kitűnő tagja van csupán, — a szubrett és Wanda karmester.

— **Szüreti multság Medgyesen.** A medgyesi önkéntes tüzoltó-egyesület vasárnap, november 3-án, szüreti multságot rendez, a melyre ez uton is meghívja az egylet barátait és jóakaróit az elnökség.

— **Mit kívánnak Debreczenben?** Most hogy kiirták már minálunk a sopron-székesfehérvári szini szövetség színházaira a pályázatot, a mely decz. 15-én le is jár, érdekes tudni, milyen igényeik vannak a debreczenieknek, a hol szintén hírre adták már a pályázatot, s a merre Komjáthy is nagyon kaczer pillantásokat vet.

A pályázati feltételek szerint Debreczen város ötezer forint szubvenciót s közel hétezer forint értékű deputátumot és kedvezményt ad a színigazgatónak; a város viszont tízezer forint biztosítékot és a szerepkörök elfogadható betöltésével teljes szintársulatot kíván a színigazgatótól. A feltételek szerint köteles a színigazgató a következő szerepkörökre külön-külön szerződötetni erőket: drámai és vígjátéki apa, hősszerelmes, szerelmes, bonvivánt, jellem komikus, szalon komikus, intrikus, bariton, (népszimű énekes), tenor, másodtenor, tenor és basszbuffo, naturburs, drámai hősnő, drámai szende, drámai és vígjáték anya, jellem, szalon és burleszk komikáné, naiva, koloratur és két segédénekesnő. Ezekon kívül tizenkét férfi és tizenkét női kardalost, karmestert, karánitót, aki a karmestert akadályoztatása esetén helyettesíti is, teljes zenekart, táncosokat és táncosnőket.

— **Argumentum.** Sudri Nácit bevitték a rendőrök. Azt tette a legény, hogy a Színház-terén irgalmatlanul kikészítette egyik legjobb kebelbarátját, Tikos Mártont.

— **Miért verte meg Tikost?** — kérdezte Nácitól a kapitány; mikor az semmit se vétett kendnek?

Sudri Náci végignézte a panaszost s így felelt: — Mert boros voltam, osztán köszöntem a gyerekeknek, hogy pálinkás jó reggelt barátom, az meg nem köszönt vissza, amint dukál: nagy üveggel adjon az Isten barátom!

Táviratok.

A bolgár kormány ismét lemondott!

Szofia, október 31. Ferdinánd fejedelem vonakodott aláírni a Boris herceg át-térését kijelentő trónbeszédet, a mit a kormány-párti képviselők terjesztettek elébe. Sztoilov nyom-ban lemondott. A fejedelem eddig még nem fogadta el lemondását.

Eltiltott diákmultság.

Bécs, október 31. A bécsi tudományegyetem tanácsa mai ülésében elhatározta, hogy a szombat-ra tervezett „Bummelt” (a diákkörök zajos mulat-ságát) nem fogják megengedni.

Baisse a bécsi börzén.

Bécs, október 31. A mai déli börzén az összes papírok roppant mód estek a szerb kormány-válságról szállongó hírek következtében. (Lásd első táviratunkat. Szerk.)

A franciaia kormányválság.

Páris, október 31. Bourgeois, akit a francia köztársaság elnöke, Faure Felix a kabinetalakítással megbízott, Hannotauxnak ajánlotta fel a külügyminiszteri tárczát, aki való-szintűleg el is fogadja.

Bourgeois tegnap este Lockroy, Cavaignac, és Peitral tanácskozára gyűlt egybe; a hadügyminiszteri állás betöltéséről tartottak meg-beszélést. Abban meg állapodtak, hogy a jövő évi budgetet még az év lefolyása előtt tárgyalásra bocsátják.

Árviz Krajnában.

Laibach, október 31. A napok óta zuhogó felhőszakadások nagy területeken elöntötték a földeket. Az árviz által elöntött vidékekre katona-ság utazik el ma este. A kár igen nagy.

Budapest, okt. 31. (G a b o n a t ó z s d e.) A mai tőzsdén szintén nem emelkedett a kínálat. A kereslet magas fokon állt, s sikerült is neki forgalmat előidézni. Buzabehozatal 30,000 méter-mázsára rugott. Irányzat emelkedő. A buza ára itt-ott 5 krral nagyobb. Zab is drágább 5 krral. Más magárukban kevés ügylet.

Buza ősze	6.65—75
Buza tavaszra	6.96—97
Rozs tavaszra	6.34—36
Rozs ősze	6.20—30
Tengeri május-juniusra 1896.	4.55—57
Tengeri októberre 1895	— — —
Zab tavaszra	5.96—97
Zab ősze	5.80—90
Repeze aug.—szeptemberre 1896	11.10—20

Idő: esős!

Kis lutri.

1895. október 30-án.					
Prága	33	63	4	21	48
Lemberg	84	63	65	67	8
Nagy-Sz-ben	21	1	41	78	64

Soproni gabona-árak.

1895. október 31.
Buza 6.50—6.80; Rozs 0. — — 6.65; Árpa 6. — — 6.10;
Zab 6.40—6.60; Tengeri 5.25—5.60; Széna 0. — — 1.80;
Szalma 1.30—1.40.

Távirati értesítés a tőzsdéről.

Bécs, október 31.			
Egységes járadék	100.10	Magyar hitelbank	469 —
Magy. arany-kor.-jár.	120.20	Länderbank	265. —
4% magyar kor.-jár.	98.60	Unionbank	336. —
Magy. földteherm.-köt	98.05	Allanvasut	385.50
Anglo-bank	171.50	Délivasut-részvény	108. —
Oszt. bank-egyesület	158. —	Napoleonor.	9.58
Oszt. hitelbank	389.37	Márka	58.88

A magyar rész felelős szerkesztője:

Koór József.

Kiadó-tulajdonos: Romw alter Alfréd

TARCZA.

Elcsereült név.

— A „Soproni Ujság” eredeti tárczája —

Írta: Tannus Tivadar.

(Folytatás.)

S nagyobb biztatás okáért meg is mutatta azt az ezüstforintost, mire Laczi elhatározottan kijelentette, hogy arra meg ő pályázik s előlegül mindjárt ki is kért belőle. És ettől az időtől kezdve életmódját esodálatosan megváltoztatta; míg azelőtt csak többszöri biztatásra, hogy az iskolából elkésik, lehetett az ágyból kimozdítani, most a tejhordó ember megjelenésére fölkel s a kevés idő múlva ezután következő újságkihordónőtől ő vette át a lapot, szorgalmasan végig olvasta s csak azután adta be apjának.

Meg kell vallani, hogy Denegő Lázár, fiának életrendjében való ez örvendetes változást kellemesen fogadta s teljes biztosítékot látott abban, hogy kinevezését legelőször fogja megtudni. Eme tudat szinte felvillanyozta s a hivatalban olyan vidoran dolgozott, mint a ki tudja, hogy ugy sem lesz ott soká s ilyen állapotában kedvesen fogadta a gyakornok célzásait, a kinevezésre vonatkozólag.

— Ugyebár nem sokáig lesz már itt Denegő ur?

— Hogy tudom én azt! — felelt szerényen a megszólított.

— Pedig hallottam, hogy kinevezik.

— Hát, hiszen meglehet, meglehet! Egyébiránt tudja kedves barátom, a mai világban semmi sem bizonyos, csak a halál. Az illet csak akkor lehet elhinni, ha az okmány az ember zsebében van.

— A halált?

— Ah! A kinevezést.

— Ejnye. Pedig már azt hittem, hogy üresedés lesz! — szólt a gyakornok csüggedten.

Erre Denegő ur jönnek látta megvigasztalni. Odament az asztalához, mire a szobában himbálódzó pipafüst egyszerre összekavarodott s lassan bizalmasan mondta:

— Lesz ám itt üresedés, csak nem kell busulni és a mi fő, senkinek sem szabad szólani.

A gyakornok a szemével intett, hogy olyan néma lesz, mint a hal.

— A tanácsos ur mondta, okvetlen kineveznek; hát csak járjon utána, hogy az én helyemre maga következze.

A kis gyakornok ennek reményében négy darab fát rakott a kályhába, hogy az iktató, ki az ablaknál ült, ne fázzék s maga a kályha mellé húzódva nézegette az ablakon keresztül a tánczó, kavargó pihéket. Nem sokáig melegekedett, mert egy falusi ember kereste, hogy a dolgát eligazítsa.

Az idő mind előbbre haladt s ezzel az élet, a sürgés-forgás is mind élénkebb lett. A szobákon keresztül egymás után jártak a fogalmazók, titkárok, ügyes-bajos emberek; mindegyik keresett, sürgetett. Néha keresztül ment a szobán a tanácsos is, mire az asztalnál ülők tiszteletteljesen felállottak s csak miután az ajtó bezárult mögötte, vetettek fel a kérdést:

— Vajjon mit kereshet az öreg?

— Bizonyos valami ügydarabot!

Ezzel a felvilágosítással mindenki megelégedett s újra hozzáfogtak a munkához, néma esendben, melyet néha-néha az iktató kitörése zavart meg, ki szidta a külső haóságokat, miért dolgoznak olyan sokat, hogy neki annyi ügydarabot kell iktatni. Ez nála napi imádságszámba ment és ezért nem is felelt rá senki.

Délfelé járt az idő, mikor az előszobában szokatlan zajjal megnyílt az ajtó, majd vidám női hangok hallatszottak és kis vártatva belebent egy életvidor asszony s egyenesen Denegő Lázár nyakába borult.

— Ah, ah, — fuvolázott a derék nő, — szervusz Lazuskám, ki vagy nevezve, a Laczi mondta. Most jött haza iskolából, ott olvasta egy újságban.

Es azzal újra nyakába borul, meg öszes-ésokolja.

(Vége következik.)

Hogy tudja a világ meg,

ha Ön nem értesíti!
 hogy Önnek valami
 jó árucikke van eladó?

A hirdetési évad

beálltával ajánljuk a mi czélszerű és általánosan kedvelt

hirdetési
 bérletszelvény - könyvecskéinket

(érvényes minden számba és szövegre)

a következő árak mellett: 1000 □-centiméter 15 frt,
 2000 □-centiméter 28 frt, 3000 □-centiméter 39 frt,
 4000 □-centiméter 48 frt, 5000 □-centiméter 55 frt és
 6000 □-cm. 60 frt.

A vétel napjától számítva teljes 365 napig érvényes.

Ujdonság! **Árleengedés!** Ujdonság!

Millennium-hirdetési szelvények!

Ezek csakis hétköznapokon való magyar, vagy magyar-német (kétnyelvű) hirdetések közlésére érvényesek.

Arak:	1000 □-centiméter	csak 10 frt
	2000 " "	csak 19 frt
	3000 " "	csak 27 frt
„Nyelvében	4000 " "	csak 34 frt
él	5000 " "	csak 40 frt
a nemzet!”	6000 " "	csak 45 frt

A vétel napjától számítva teljes 365 napig érvényes.

Kapható:

a „Soproni Ujság”
 kiadóhivatalában,
 várkerület 121. szám.

Wie soll die Welt wissen,

wenn Sie es nicht anzeigen!
 dass Sie Etwas

Gutes haben?

Zur beginnenden

Ankündigungs-Saison

empfehlen wir unsere so bequemen und beliebten

Inseraten-Marken

(für alle Nummern und Texte giltig)

zu folgenden Preisen: 1000 □-Centimeter fl. 15.—,
 2000 □-Centimeter fl. 28.—, 3000 □-Centimeter fl. 39.—,
 4000 □-Centimeter fl. 48.—, 5000 □-Centimeter fl. 55.—
 und 6000 □-Centimeter fl. 60.—.

Vom Tage des Ankaufes an durch volle 365 Tage giltig.

Neu! **Preisermässigung!** Neu!

Millennium-Inseraten-Marken!

Dieselben gelten nur für rein ungarische oder für ungarisch-deutsche (zweisprachig textirt) Annoncen in Werktag-Nummern.

Preise:	1000 □-Centimeter	nur 10 fl.
	2000 " "	nur 19 fl.
	3000 " "	nur 27 fl.
„Nyelvében	4000 " "	nur 34 fl.
él	5000 " "	nur 40 fl.
a nemzet!”	6000 " "	nur 45 fl.

Vom Tage des Ankaufes an gerechnet durch volle 365 Tage giltig.

Zu haben in der

Administration der
 „Oedenburger Zeitung“,
 Grabenrunde Nr. 121.